

Sperlingsholm på brännvins- Wrangels tid

Efter det att Halland överförts till Sverige skedde en invasion av svenska ägare till de halländska herrgårdarna. De gods som skulle komma att kallas Sperlingsholm hade redan 1648 förvärvats av den nye guvernören över Halland, Casper Otto Sperling. I ett brev till Axel Oxenstierna framhöll han beträffande de danska godsägarna, att " det voro tillönskandes att de kunde köpas här utur landet".

Det gods Sperling köpte omfattade den gamla sätesgården Snidstrup (Snöstorp), Frennarp, 78 bondgårdar och ett falkläger vid Fyllestrand. Sätesgården Snidstrup låg omkring hundra meter söder om Snöstorps kyrka. Under 1650-talet torde Snidstrup ha ödelagts, ty Sperling flyttade huvudgård och säterifrihet till byn Klackerup i Övraby socken, där han uppförde ett stenhus, som länge tjänade som corps-de-logis, ännu som "Gamlegården" bevarat fast i ombyggd form. Han kallade den nya gården Sperlingsholm.

Under Gustav III:s tid blev friherre Georg Gustaf Wrangel, ägare till Sperlingsholm och snart nog landshövding i Halland. Han har gått till historien om "Brännvins-Wrangel" på grund av de insatser han gjorde i samband med kungens misslyckade försök att genom monopol och upprättande av kronobrännerier öka statsinkomsterna.

Det var under hans tid, som Hieronymus knöts till Sperlingsholm som snickare och hantverkare. Wrangels brorson Carl Adam var den som lät uppföra den nuvarande slottsbyggnaden, vilket arbete påbörjades år 1800.

Den nya byggnaden består av två våningar under ett lågt sadeltak samt två envåningspaviljonger förbundna med huset. Byggnadsstilen kan sägas vara Karl Johanstidens empire.

Vi kan utgå ifrån, att Hieronymus Wennerholm i hög grad medverkade i detta slottsbyggnadsarbete.